

Կ Ե Ա Ն Ք Ը

Տարիներն անցան .	Ճրագներ էին .
Կրակներ էին .	Իսկն ըսպառեցաւ .
Մոխիրը մընաց :	Խաւա՛ր է հիմա :
Ծաղիկներ էին .	Ակօսներ էին
Թեթեւ հովիւն մէջ	Հասկերով ծրփուն .
Բոյրը ցնդեցաւ :	Հունձքը վերջացաւ :
Համբոյրներ էին ,	Ու ոսկեհնչուն
Անոնցմով հոգիս	Ծնծղաներ էին .
Արբեցաւ գաղտնի :	Լըռեցին վաղուց :
Մատաններ էին .	Ցնծեցներ էին .
Էջերը դարձան	Մընացեր է սոսկ
Մահուան ձեռքին տակ :	Լար մը հեծեծուն ...

ԱՐՍԷՆ ԵՐԿԱԹ

ԳԵՐԶԳՍՅՆՈՒԹԻՒՆ

Թարգմ. Վ. Բ. Ին

Աւսարհի դիմաց
Սիրքս՝ նորէն բաց .
Արդէն բաց է միւս ,
Բայց հիմա այնքան
Ան խոր է ու լայն ,
Որ բոլոր մարդոց
Խինդն , երազն ու վիւս
Իր մէջ է առած ...

Սիրքս՝ մայրական ծոց ,
Ամենուն դէմ բաց ,
Ծաղիկին , ծառին ,
Հողին ու ֆարին ,
Ճիշերուն մանկանց ,
Զանգերու կանչին ,
Հովուն աւաչին ,
Ու բոլոր մարդոց ,
Բարիին , չարին :

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ԱԶԲԵՐՆ ԽՈՐՈՒՆԿ ԳԻՇԵՐՈՒԱՆ

Գիւշերն ունի հազար աչքեր ,
Այլ տուն ունի աչք մը միայն .
Լոյսն աւսարհին կ'անցնի երբոր
Արեւն երթայ երեկոյեան :

×

Մեր միտքն ունի հազար աչքեր ,
Այլ սիրքն ունի աչք մը միայն .
Լոյսը կեանքին կ'անցնի՝ երբոր
Սէրը երթայ , ապաժաման ... :

F. BOURDILLON

Թրգմ. ԶԱԽԷՆ ՎՐԻ.

(1852 - 1921)

